



پایداری اخلاقی در روزگار سخت سازمان‌های مهندسی با روی‌کرد مهندسی عمران

آرش نصرت‌اللهی^۱

شرکت کیسون، تهران، شهرک قدس (غرب)، خیابان ایران زمین، خیابان مهستان، کوچه‌ی مهستان یکم،
پلاک ۲

arash26may@yahoo.com

خلاصه

این مقاله با تبیین سه عنصر اخلاق، مهندسی عمران و شرایط سخت، تلاش دارد به چالش‌های پیش روی سازمان‌های مهندسی عمران که در عرصه-ی ساخت و ساز فعالیت می‌کنند، پردازد و در واقع مواضع اخلاقی در این سازمان‌ها را شناسایی، آسیب‌شناسی و بازتعریف نماید. در این راستا از تفکر سیستمی به عنوان روشی برای پیش‌برد بحث استفاده شده است و در واقع با بررسی روابط علی و معلولی پدیده‌ها، مسیرهای اخلاقی در سازمان‌های مهندسی عمران، نشان داده شده است. در نهایت نیز در خصوص چرایی ورود اخلاق به فعالیت‌های مهندسی عمران، بحث مختصری شده و دو عنصر «لذت ساختن» و «ساختن برای ماندن»، به عنوان دلایل مربوط، مشخص گردیده است.

کلمات کلیدی: اخلاقی، مهندسی، تفکر سیستمی، ساختن.

۱. مقدمه:

جهت رسیدن به شرایطی که بتوان چالش‌های اخلاقی در مهندسی عمران را آن هم در شرایط سخت مطرح کرد، با توجه به خاصیت بینامتنی آن، لازم است همانند یک پروژه‌ی راه‌سازی، ابتدا بستر مناسب را ایجاد نمود و سپس با اجرای لایه‌های روسازی، راهی مناسب برای رسیدن به مقصود، ساخت. بستر بحث اخلاق در مهندسی عمران را با شرح مختصر سه عنوان اخلاق، مهندسی عمران و شرایط سخت، فراهم می‌کنم تا در گام بعدی بتوان به تبیین موضوع پایداری اخلاق در روزگار سخت سازمان‌های مهندسی عمران دست یافت.

۱.۱. اخلاق:

اخلاق جمع خلق است و در واقع به معنی خوبی‌ها می‌باشد. هنجارهایی که در طول زمان تبدیل به معیاری برای سنجش درستی یا نادرستی رفتارهای انسان می‌شود، اخلاق انسانی نامیده می‌شود و اصطلاح اخلاقی بودن یا نبودن یک امر، از همین جا نشأت گرفته است البته نگاه من به نتایج سنجش رفتارهای انسانی، نسبی می‌باشد و لحاظ نمودن شرایط سخت، لزوم این نسبی بودن را دو چندان می‌کند. آن چه به عنوان اخلاق در مهندسی مطرح می‌کنم، به لحاظ موضوعی در ساختار اخلاق کاربردی و زیرشاخه‌ی اخلاق حرفه‌ای آن قرار می‌گیرد.

^۱ سرپرست پشتیبانی فنی پروژه‌ها و کنترل کیفیت گروه آب و فاضلاب